

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

ရှင်မြတ်နိုး

တိုးတိုးလေးပဲပြာမယ် ချစ်တယ်

အခန်း (၁)

မောင်ကပုံကို လက်ထပ်မည်ဟု ပြောလာပေမယ့် ပုံ စဉ်းစားနေရတာက ညီမလေးတုနိုင်းစံကို လည်း ပုံထည့်တွက်စဉ်းစားခဲ့ရသည်။ ။

မောင်က ခိုးပြေးမှာ ပါ။

“မောင့်မိဘတွေက သဘောမတူဘူး ပုံ ... မောင်လည်း ပုံကိုမခွဲနိုင်ဘူး ... ခိုးပြေးမယ်...”

“မဖြစ်နိုင်သေးပါဘူး မောင်ရယ် ... ညီမလေးတုကို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ... ပုံတို့ မှာ ဒီညီအစ် နှစ်ယောက်တည်း ရှိတာလေ ... ညီမလေးကို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဟင်”

“နောက်မှ ကြည့်ရှင်းကြရအောင်ပုံ၊ လောလောဆယ်တော့ ပုံက မောင်နဲ့ လိုက်ခဲ့ ... တို့ တွေ က အသက်ပြည့်နေပြီပဲ”

ပုံ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။

ညီမလေးတုကိုပစ်ထား ဖို့ ဆိုတာ ပုံ စဉ်းပင်မစဉ်းစားရဲ။ မောင်ကလည်း ဇွတ်အတင်းခေါ်နေ သည်။ ။

“မောင်တို့ လက်ထပ်မှ ဖြစ်မယ် ... မေမေက မောင့်ကိုတခြားတစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်ပေး တော့မယ်”

“မောင်”

“တို့ နှစ်ယောက်က ညီမလေးကိုပစ်ထား မှာ မှ မဟုတ်တာတစ်ပတ် လောက်ပဲ ပုံရယ်”

ပုံနှင့်မောင် ချစ်သူတွေဖြစ်ကြတာ ညီမလေး ကန့်ကွက်နေသည့်ကြားမှ လက်ထပ်တဲ့ အထိဖြစ် သွားကြသည်။ ။

“မောင်တို့ တစ်ခါတည်းသွားကြမယ် ... နေထိုင်စရာတွေ စီစဉ်ပြီး သွားပြီ”

ညီမလေးတုကို မှာ စရာရှိတာတွေမှာ ဖို့ ပင် မောင်က အချိန်မပေး တော့။

သူမအား အတင်းအကျပ်ကြီးပဲ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ ။

“ပုံ ... ချစ်ပွင့်ပုံ၊ မင်းဘာမှ ကြောက်မနေစမ်းပါနဲ့ ကွာ ၊ မောင်ရှိပါ တယ် ... ညီမလေးအတွက် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အပ်ထားခဲ့ပါ”

တု မမကို ခွင့်လွှတ်ပါကွာ။

မမမှာ ရွေးချယ်စရာမရှိလို့ ပါ။

လက်မထပ်ရသေးဘဲနဲ့ မမမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပါပြီ။

မောင့်ကို မဖြစ်မနေလက်ထပ်ရတော့မယ်။

မောင့်ဘက်က တာဝန်ယူနေတာပဲ မမ ဝမ်းသာအားရလက်ခံရ တော့မယ်လေ။

“ပုံညီမလေးက ပုံကို နားလည်မှုပေးနိုင်ပါ့မလား မောင်ရယ် မျက်နှာ လည်း ပူစရာကောင်း တယ် ... အစ်မက စံပြဖြစ်ရမှာ လေ”

ပုံ မျက်ရည်ကျချင်သည်။ ။

မောင်က ချမ်းသာတဲ့ မိသားစုကပါ။

ကျွန်မ ဝင်ဆွဲဖို့ ပင်မလွယ်။

မောင့်အမေက အဆင့်အတန်း ခွဲခြားပြီး မောက်မာသူဆိုတာ ပုံ သိသိကြီးနဲ့ ပါ။

“မေမေက မောင့်ကို ညှိထက်တောင်ချစ်တယ်။ မစွန့်ပစ်နိုင်ပါဘူး။ မြေးလေး မွေးပြီးရင်ပိုပြီး တော့တောင် ချစ်သွားဦးမယ်”

ပုံလည်း ဘယ်လိုမှ ငြင်းဆန်၍ မရတော့။

မောင့်နောက်ကို လိုက်ခဲ့မိသည် ။

“တု ... ညီမလေး ... မမချစ်သူနောက် လိုက်သွားတယ်၊ နောက်မှ ဘာဖြစ်လို့ လိုက်ရတယ် ဆိုတဲ့ အကြောင်းတွေရှင်းပြမယ်နော်”

“မမ ... ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ မိုက်မဲရတာလဲဟင်”

“တုရယ် ... နောက်မှ ပဲ ပြောတော့မယ်၊ တု တစ်ယောက်တည်းမအိပ်နဲ့ နော် ဘေးကချိုသွယ်ကို ခေါ်ထား ... မမတစ်ပတ်လောက်ဆို ပြန်လာမှာ ပါ”

ညီမလေးကိုအကြောင်းကြားပြီးမောင့်နောက်သို့ ပုံလိုက်လာခဲ့သည် ။

တရားရုံးမှာ တရားဝင်လင်မယားအဖြစ် လက်မှတ်ထိုးခဲ့ကြ၏။

နှစ်ရက်လောက်အကြာမှာ ပဲ မောင့်အမေကလာရောက်ခေါ်လေသည် ။

“သားကို မေမေ တာဝန်ယူပါတယ်ကွယ်၊ မေမေ့သားကြီးကို မေမေ ဘယ်လောက်ချစ်ရလဲ ... သားကြီးရက်စက်လိုက်တာ”

ယောက္ခမ ဒေါ်မေသက် ရောက် လာပြီး ငိုယိုရင်းခေါ်သည် ။

“သားတို့ ချစ်ခြင်းကိုတော့ မခွဲပါနဲ့ မေမေရယ် ... ပုံကို မခွဲနိုင်ဘူး”

“သားတို့ က လက်ထပ်ပြီးနေပြီပဲကွယ် ... မေမေ မခွဲတော့ပါဘူး။
ပြန်လိုက်ခဲ့ပါတော့နော်”

မောင့်အမေက ပြန်ခေါ်၍ ပြန်လိုက်လာခဲ့ရသည် ။

မောင့်မိခင်က ချမ်းသာပြီး မောက်မာလွန်းတာ သူမ သိ၏။

မောင်နှင့် မခွဲနိုင်တော့လည်း သူမ လိုက်ခဲ့ရသည် ။

“သားကြီး မင်္ဂလာပွဲကိုတော့ တခမ်းတနားလုပ်မနေတော့ဘူး၊ ဘာပဲ
ဖြစ်ဖြစ် မေမေရဲ့ ဂုဏ် သိက္ခာညှိုးနွမ်းစေတဲ့ မိန်းကလေးဖြစ်နေတယ်
...”

“မေမေ”

“သားကြီးရယ် ... မေမေ့ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေကို နားလည်ပေးပါ။ စိ
န်တိုက်ပိုင်ရှင် ဒေါ်မေ သက်ရဲ့ ချွေးမက အစုတ်အနပ်ဖြစ်နေတာ၊ လူပုံ
အလယ်မှာ ပွဲထုတ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလေ”

ဒေါ်မေသက်ကလည်း သားကြီးကို မျက်ရည်တရွဲရွဲနှင့် ပြောနေသဖြ
င့် မောင်က ဘာမှ မပြော တော့။

လက်ထပ်ပွဲ မလုပ်ပေးတာလည်း ပုံ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။

ယောက္ခမကြီး ဒေါ်မေသက်ပြောတာလည်း မှန်နေတာပဲ။

သူမက မိမဲ့ဖမဲ့နံနံချာချာ။

သူမ ဘွဲ့ရထားတာပဲ ရှိသည် ။

“ပုံရယ် ... မေမေ့ဆန္ဒအတိုင်းပဲ မောင်တို့ လက်ခံလိုက်ကြရအောင်

ပါ။ မေမေက လက်ခံထား ပြီးပြီပဲ။ မောင်တို့ ရင်သွေးလေးမွေးရင် မေ
မေစိတ်ပြေသွားမှာ ပါ”

“ကျွန်မလည်း သဘောတူပါ မောင်ရယ် ... ဒါပေမဲ့လေ ပုံညီမလေး
ကို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ ပုံ တွေ့ချင်တယ် ...”

“ဒါကတော့ တွေ့လို့ ရပါတယ်ကွာ ... မောင်နဲ့ သွားတွေ့တော့ ပိုက်
ဆံလည်း ပေးခဲ့မယ် ... လောလောဆယ်တော့ မောင်တို့ အတူနေလို့
မဖြစ်သေးဘူးလေ”

“အင်းပါ ... ပုံတို့ သွားတွေ့ပြီး အားပေးနှစ်သိမ့်ကြရအောင်ပါ။ ပုံမှာ
က ဒီညီမလေးပဲရှိတာ၊ ပစ်ထား လို့ မဖြစ်ဘူးလေ”

“မောင်တို့ စောင့်ရှောက်မှာ ပါ ... မေမေကို ပြောပြီးအိမ်မှာ ခေါ်
ထားမယ်လေ”

“ကျွန်မအနားမှာ တော့ ခေါ်ထားချင်တယ် မောင် ... ဒါပေမဲ့ ...
ကောင်းပါ့မလားလို့ ပါ”

“ခဏလေးတော့ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ရအောင်ပါပုံရယ် ... စိ
တ်မပူပါနဲ့ ”

ညီမလေးအတွက် စိတ်ပူရတယ်။

တစ်ပတ်လောက်ပဲ ကြာမယ်လို့ ပြောထားခဲ့တာပါ။

တူက ပြဿနာကောင်မလေး။

သူမလို မဟုတ်။

ဆတ်ဆတ်ကြဲ။

ဘယ်လိုလူကမှ သူမအား နှိုင့်ထက်စီးနင်း လုပ်၍ မရပေ။

ပုံနှင့်မောင် ချစ်သူတွေဖြစ်သွားကြရတာတောင်မှ မတန်မရာကို မမှန်းစမ်းပါနဲ့ ဟု တားဆီးခဲ့ သည် ။

“ပုံ ...”

“ဟင်”

“ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲပုံရာ ... ပျော်ပျော်နေစမ်းပါ၊ မောင်တို့ဘဝက အေးချမ်းနေပြီပဲ၊ ဘာလိုသေးလို့ လဲ ...”

“ပုံကတော့ ရင်တွေအရမ်းလေးလံနေတာပဲမောင်ရယ်၊ ညီမလေးက မဟုတ်မခံလေးပါ၊ တစ် စုံတစ်ခုဖြစ်သွားမှာ စိတ်ပူတယ်”

ဟု ဘယ်လိုနေလဲ။

မာနခဲမလေးပါ။

အစ်မကို စိတ်နာကြည်းမုန်းတီးနေပြီလား။

တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်ပြီး မှော်ဘီနည်းပညာတက္ကသိုလ်မှာ တက်နေပြီးပညာတစ်ပိုင်းတစ် စနှင့်ရပ်သွားမှာ လည်း ပုံ စိတ်ပူနေသည် ။

“ပုံ ဘာမှ မပူနဲ့ ၊ ဒီညနေပဲ မောင်ကုမ္ပဏီကနေ ပြန်ရောက်တာနဲ့ သွားကြမယ်၊ ပုံ ညီမလေးကို မောင်လည်း တွေ့ဖူးအောင်လေ”

“ကောင်းတယ်မောင် ... ပုံတို့ အကျိုးအကြောင်းတော့ပြောပြရမှာ ပဲ ... ပတ်ဝန်းကျင်ကို လည်း အပ်ထားရမယ်လေ”

ညီမလေးနှင့်အတူ သူငယ်ချင်းစန္ဒာခင် ရှိတယ်။

စိတ်တော့ချရသည် ။

မောင် ကုမ္ပဏီကိုသွားတော့မှ ယောက္ခမကြီး ဒေါ်မေသက်က တစ်စခန်း ထလေသည် ။

“ချစ်ပွင့်ပုံ ... ကျုပ်ကတော့ ညည်းကို ချွေးမအဖြစ် သတ်မှတ်မှာ အဟုတ်ဘူးနော်၊ ညည်းဘဝမမေ့နဲ့ ... ငါ့သား ကံဆိုးတယ်၊ ညည်းနဲ့ မတူမတန်ဘူး”

သူမကတော့ ပြောစရာစကား မရှိတော့အောင် ဖြစ်နေသည်။ ။

မောင့်မေမေ သဘောအတိုင်းနေဖို့ ပဲ ဆုံးဖြတ်ထား၏။

သူမ လွယ်ထားတဲ့ ရင်သွေးလေးရဲ့ ရှေ့ရေးကိုကြည့်ရမည်ဖြစ်သည်။

။

“ညည်း အိမ်မှုကိစ္စတွေ လုပ်ရမယ် ... ကျုပ်တို့ အိမ်မှာ အလုပ်သမားမရသေးဘူးလေ”

“ဟုတ်ကဲ့”

ပုံမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေတာကို မောင့်မေမေအား မပြောပြဖြစ်။ မောင်ပဲ ပြောပြထားသင့်သည်။ ။

“ချစ်ပွင့်ပုံ”

“ရှင် ...”

“ညည်းယောက်ျားကို ဘာမှ သွားမပြောနဲ့ နော်၊ တို့ သားအမိကို သွေးမခွဲပါနဲ့ ”

“ကျွန်မအဲဒီလိုမပြောတတ်ပါဘူး မေမေ ... မောင့်ကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်ပါတယ်”

“ညည်းနဲ့ ငါ့သားနဲ့ လုံဝမတန်ဘူး၊ ငါ ဘယ်လောက်အထိစိတ်သောကတွေ ခံစားခဲ့ရလဲ ...”

မောင့်မေမေကို ပြောချင်တဲ့ စကားတွေ ရင်ထဲမှာ ပြည့်နှက်နေသည်။

ညီမလေးအတွက် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။

မောင့်မေမေ မျက်နှာပေါ်မှာ တင်းမာခက်ထန်နေ၏။

ပုံ ငိုချင်လာသည် ။

“ငါ့သားငယ်တစ်ယောက် ပြန်လာလိမ့်မယ် ... ညည်းလိုမိန်းမတစ်ယောက်ကို ငါ့သားကြီး လက်ထပ်တာ သားငယ်အတုမြင် အတတ်သင်မှာ စိတ်ပူရတယ် ...”

“ရှင်”

“ညည်းတို့လို အဆင့်အတန်းကများ ကျုပ်သားတွေနဲ့ လက်ထပ်စရာ လား ဖြစ်နိုင်ရင်ကျုပ် ကတော့ ကွာရှင်းစေချင်တယ်”

မောင့်အမေ မျက်နှာထားကြီးက မတူမတန်သလိုနှင့် ပုံကြောက်လာရသည် ။

မောင့်ကို လက်ထပ်မိတာ ပုံမှားပြီထင်တယ်။

ညီမလေးက တားနေခဲ့၏။

ဒီအခြေအနေမျိုးကို ညီမလေးသိသွားရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။

“ချစ်ပွင့်ပုံ ...”

“ရှင်”

“အိမ်သန့်ရှင်းရေးတွေ လုပ်လေ ... ဘာငိုနေတာလဲ၊ ညည်းကိုယ် ညည်း သူဌေးသားကို လက်ထပ်ယူပြီး စိတ်ကြီးမဝင်နဲ့ ”

သူမ ဘာမှ စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ဖုန်စုတ်စက်ကိုယူ၍ သန့်ရှင်းရေး

တွေ လုပ်နေမိသည်။ ။

အမလေး ...

မောလိုက်တာ။

သူမ ဗိုက်ကြီးနာစွဲနေလား မသိပါဘူး။

အစားအသောက်တွေလည်း မစားချင် အော့အန်၍ အားနည်းနေသည်။ ။

“ချစ်ပွင့်ပုံ”

“ရှင်”

“ညည်းဘဝကို ညည်းသိနော် ... အဆင့်ချင်း မတူတဲ့ ယောက်ျားကို လက်ထပ်ယူဖို့ ကြိုးစား တဲ့ မိန်းမတိုင်းစည်းစိမ်ခံစားရမယ် မထင်နဲ့ ...”

သူမ စိတ်ထဲတွင် မောင့်ကို ကွာရှင်းပစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေပြင်းပြနေရသည်။ ။

အဖွားကြီးက တစ်နေကုန် ခိုင်းစေနေတော့၏။

သူမပစ်လဲချင်လာတယ်။

ညနေစောင်းလို့ မောင်ပြန်လာတော့ မောင့်မေမေက အချိုးတစ်မျိုးပြောင်းသွားသည်။ ။

“သားရေ ... ဒီမှာ လေ သမီးပုံက မေမေ့ကိုကူညီမယ်ဆိုပြီး အိမ်မှုကိစ္စတွေလုပ်ထားတယ်၊ ထမင်းဟင်းတွေလည်း ပြင်ဆင်ပေးထားတယ်”

ပုံ့ကို သမီးပုံတဲ့ ။

မေမေ့မျက်နှာက ချိုသာလွန်းနေသည်။ ။

ပုံကတော့ မောင့်ကိုလည်း အတို့ အထောင်မလုပ်လိုပေ။

အိမ်ထောင်ရေးမှာ သာယာအေးချမ်းစေချင်သည် ။

“ပို”

“ဟင်”

“မင်း ပျော်ရဲ့ လား ... အိမ်မှုကိစ္စတွေရော မင်းဆန္ဒနဲ့ လုပ်တာလား ကွာ”

“ဟုတ်ပါတယ်မောင် ... ကျွန်မ လုပ်ချင်ပါတယ်၊ အိမ်မှာ ရှိနေတာပဲ ဘာမှ အပန်းမကြီးပါဘူး မောင်ရယ် ...”

မောင့်ရင်ခွင်ထဲ တိုးဝင်၍ သူမ ပြောမိသည် ။

မောင့်မေမေရဲ့ ဆက်ဆံမှုတွေကို ပြောလို့ မဖြစ်ပါဘူး။

ဟုတ်တာပဲလေ ...

ပုံက အဆင့်မှ မရှိတာဘဲ။

“ထမင်း စားပြီးရင် မောင်တို့ အပြင်ထွက်ကြမလား”

“အင်း ... ညီမလေးဆီကိုလား”

“ဟုတ်တယ်လေ ... ပုံညီမလေးဆီ သွားပြီ ကူညီထောက်ပံ့ခဲ့ကြမယ်”

“မေမေက ဘာပြောမလဲမောင် ... ကျွန်မတို့ ကို အပြင်ထွက်ခွင့်ပေး ပါမလား”

“မောင် ပြောပါ့မယ် ... မေမေက မောင့်ကိုချစ်ပါတယ်”

“မောင့်ညီလေး ပြန်လာမယ်လို့ မေမေကပြောတယ်”

“ပြန်လာမယ် ... ညီက အေးပါတယ်၊ မောင့်လိုတောင် မဟုတ်ဘူး
... မေမေ့စကားလည်း အရမ်းနားထောင်တယ်”

တကယ်ဆိုရင် ပုံ အရမ်းပဲ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်နေတာပါ။ မောင်တို့
အသိုင်းအဝိုင်းတွေက ပညာတတ် သူဌေးတွေပဲ။

“ပုံ ပြင်ဆင်ထားနော် ... မောင် မေမေ့ကိုပြောပါ့မယ်။ မင်းဘာမှ မပူ
နဲ့ ၊ စိတ်ဖိစီးမှုတွေမထားနဲ့ ... ပုံက ဒီအိမ်က မိသားစုဝင်လေ”

မိသားစုဝင်လို့ မောင်ကပြောပေမယ့် မောင့်မေမေကတော့ ကျွန်တစ်
ယောက်အဆင့်ပဲ သတ်မှတ် နေသည် ။

ပုံ သည်းခံနေထိုင်ဖို့ ပဲ ဆုံးဖြတ်ထား၏။

ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ ပုံ ရင်မှာ မောင့်ရင်သွေးလေး လွယ်ထားရပြီ
လေ။

သူမ အပြီးတွေနှင့်ပဲ မောင့်ရင်ခွင်ထဲမှာ နေမိသည် ။

*

အခန်း (၂)

တု တစ်ယောက်တည်း အိမ်လေးထဲမှာ ငုတ်တုတ်လေးထိုင်မိနေသည်။

မမပုံ ချစ်သူနောက်လိုက်သွားတာဟု သူငယ်ချင်းနုက ပြောပြခဲ့၏။

ဘာဖြစ်လို့လဲ ...

ညီမလေး တစ်ယောက်တည်းကိုပစ်ပြီး ယောက်ျားနောက်လိုက်သွားခဲ့တာလား။

တကယ်စိတ်ပျက်ဖို့ ကောင်းတဲ့ မမပဲ။

ဒီညီအစ်မနှစ်ယောက်ထဲ ရှိတာပါ။

“မမက ချမ်းသာတဲ့ ယောက်ျားကိုယူပြီး သူဌေးမကြီးဖြစ်မယ်ထင်နေလားမသိဘူး ... ဘာအ ထင်ကြီးစရာ ရှိလို့လဲ ...”

မိဘတွေက သဘောမတူ၍ ခိုးရာလိုက်ပြေးရတဲ့ ဘဝကို တုအမုန်းဆုံးပင်။

ဘာ မတူမတန်ရမှာလဲ။

လူလူချင်းပဲဟာ။

မမပုံ ခိုးရာလိုက်ပြေးသွားရတဲ့ အဖြစ်ကို ဆိုးဝါးလွန်းသည် ဟု ထင်မိ၍ လက်မခံနိုင်ပေ။

သူငယ်ချင်းနုက အဖော်အိပ်ပေးမည်ဆိုတာပင် တု လုံးဝလက်မခံခဲ့။

“ဘာကြောက်စရာရှိလို့ လဲ ... တစ်ယောက်တည်းနေမယ်”

တု တစ်ယောက်တည်း ဒေါသတွေဖြစ်နေတုန်း သူမတို့ အိမ်လေးရှေ့သို့ ကားတစ်စီးက လာရပ် သည် ။

ကားပေါ်မှ ဆင်းလာကြသူတွေက ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့်မမပုံ။

ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိတဲ့ လူတွေကလည်း တအံ့တသြနှင့် ခေါင်းပြုကြည့်နေကြသည် ။

“တုရော ... ညီမလေး ... ဟင် ... တုတစ်ယောက်တည်းပါလား၊ နုရော လာမနေပေးဘူးလား”

“လာစောင့်ပေးကြပါတယ် ... တုက တစ်ယောက်တည်း နေချင်လို့လေ ... ဘာကြောက်စရာမှ မ ရှိပါဘူး၊ တုတစ်ယောက်တည်းနေရဲပါတယ်”

တုတစ်ယောက် ဂျစ်တိုက်နေပြီဆိုတာ ပုံသိသည် ။

ငယ်စဉ်လေးကတည်းက အစ်မကို အနိုင်ကျင့် ကျီကြနေကြပါ။

“မောင် လာထိုင်ပါ ... ဒါကလေ ပုံပြောပြောနေတဲ့ ပုံရဲ့ အချစ်ဆုံးညီမလေး တုနှိုင်းစံပါ ...”

ပုံက မောင်နှင့်မိတ်ဆက်ပေးလိုက်တော့ မောင်ကလည်း ဖော်ဖော်ရွေရွေနှင့် ပြန်နှုတ်ဆက်တာ တုက တင်းတင်းပဲ။

“ညီမလေးတုက မမကို စိတ်ဆိုးနေတာ ထင်တယ်၊ အစ်ကိုတောင်းပန်ပါတယ်ကွာ ... မင်း မ မကို အစ်ကိုက ဇွတ်အတင်းခိုးပြေးခဲ့တာပါ၊ ပုံက မလိုက်ချင်ပါဘူး၊ အပြစ်တင်ရင် အစ်ကို့ကိုပဲအပြစ် တင်ပါဟု ”

တုက မရယ်မပြီးနှင့် စကားလည်း ပြန်မပြော၍ မောင်ကတော့ ညီ အစ်မနှစ်ယောက်စကား ပြောကြဦး ... အေးအေးဆေးဆေးမှ မောင်ပြန် လာခေါ်မည်ဟု ပြောပြီး ထွက်သွားသည်။ ။

“တု ...”

“ကျွန်မဆီ ဘာလာလုပ်တာလဲ ပြန်လိုက်သွားပါ ... ကျွန်မ တစ် ယောက်တည်းလည်း နေရဲတယ် နော် ... ထားခဲ့ပါ”

“မမယောက်ျားနောက် လိုက်သွားတာ တောင်းပန်ပါတယ်တုရယ် ... မမ မှားပါတယ်၊ ပြီး တော့လေ ... မမပုံမှာ ကိုယ်ဝန်လည်း ရှိသွားလို့ ပါ”

“ဘာပြောတယ်”

“ဟိုလေ ... မောင်နဲ့ ရင်သွေးလေး ရှိသွားလို့ ပါ၊ မမတောင်းပန်ပါ တယ်နော် ... မောင်က ညီ မလေးတု မြင်တဲ့ အတိုင်းပဲလေ မမကို အရမ်းချစ်ပြီးတန်ဖိုးထားတယ်တု”

မမပုံယောက်ျားကတော့ မဆိုးပါဘူး။

မာနလည်း ရှိပုံမရပေ။

မမပုံကိုလည်း ချစ်သည်။ ။

“ညီမလေးတု စိတ်မဆိုးပါနဲ့ တော့နော် ... မမတောင်းပန်ပါတယ်ကွယ်”

“ကောင်းပြီလေ မမပုံ ... ဖြစ်ပြီးသွားပြီဆိုတော့တုလည်း အပြစ်ပြောမနေတော့ပါဘူး၊ အရေး ကြီးတာက မမပုံ ပျော်ရွှင်ဖို့ ပဲပျော်တယ် မဟုတ်လား ...”

“ပျော်ပါတယ် ... မမပုံက ညီမလေးတုရဲ့ ခွင့်လွှတ်မှုကိုပဲလိုချင်တာ ပါ၊ ညီမလေးအတွက် မမ ထောက်ပံ့ပါ့မယ်နော် ...”

“မမအခက်အခဲဖြစ်နေရင်လည်း တုကို မထောက်ပံ့ပါနဲ့ ။ တုအလုပ် ထွက်လုပ်မယ်၊ တုဘဝ ရှေ့ရေးကိုတော့ အဆုံးမခံပါဘူး”

“တုရယ် ... မမထောက်ပံ့ပေးတာကိုလက်ခံပါ၊ ညီမလေးကို မမအ နားခေါ်ထားဖို့ လည်း ကြိုး စားပါ့မယ်”

တုလည်း အတင်းအကျပ် မပြောလိုတော့။

မမမှာ လည်း ကိုယ်ဝန်ကြီးနဲ့ ဆိုတော့ အတိုက်အခံတွေမလုပ်လို တော့ပေ။

တုတို့ မှာ ဒီညီအစ်မနှစ်ယောက်ပဲ ရှိခဲ့တာပါ။

“နော် ... တုလေး ... မမ စိတ်ချမ်းသာအောင် လက်ခံပေးပါနော် တု ...”

“အင်း”

“ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ ညီမလေး ပညာရေးတစ်ဝက်တစ်ပျက်ဖြစ်မှာ တော့ မမ လုံးဝမလိုလားပါ ဘူး၊ ရော့ ပိုက်ဆံ ယူထား၊ လိုအပ်တာ သုံး နော်”

“များ လိုက်တာ”

“မများ ပါဘူး ညီမလေး သိမ်းထားလေ ... ပေးခွင့်ရတုန်း မမပေး ထားတာပါ”

“အင်းပါ”

မမပေးတဲ့ ပိုက်ဆံက ဆယ်သိန်းတောင်ဖြစ်နေသည် ။

တု လက်မခံချင်ပေမယ့် တုကလည်း ကျောင်းတက်နေရသေး၏။

မမကတော့ သိမ်းထားတဲ့ ။

“တု”

“ရှင် ...”

“မမကို ခွင့်လွှတ်ပါနော်၊ တို့ မှာ ဒီညီအစ်မနှစ်ယောက်တည်းနေတာလေ ... ညီမလေး ဘွဲ့ရအောင် လုပ်၊ အင်ဂျင်နီယာဖြစ်ရင် မမစိတ်အေးပြီ၊ တုက ဉာဏ်ကောင်းပါတယ်၊ ပညာရေးလည်း ကြိုးစားတာပဲ”

“စိတ်ချပါ ... တုကတော့ မမပုံကိုလည်း အရမ်းအားမကိုးချင်ပါဘူး၊ ယောက်ျားငွေတွေလေ တုတစ်ယောက်တည်း နေရဲပါတယ်မမ ... နုလည်း ရှိတာပဲ”

“ဒါကြောင့်ပေါ့ ... မမအပ်ခဲ့ချင်တယ်”

“မမ”

“ဟင် ...”

“ဟိုမှာ တကယ်ပဲ အနှိမ်ခံဘဝ မဟုတ်ဘူး နော်”

“မဟုတ်ပါဘူး တုရယ် ... မမ ကားနဲ့ လာတာပဲ၊ မောင်ကအရမ်းချစ်တယ်၊ တန်ဖိုးလည်း ထားတယ်၊ မိခင်က ဘဘောမတူတဲ့ ကြားက ယူခဲ့တာလေ”

မမပုံက ဆင်းရဲတာပဲရှိတာပါ။

ရုပ်ရည်ရော ပညာပါ ပြောစရာမရှိပေ။

မမပုံက အေးဆေးရိုးသားသူ။

စိတ်ပူတယ် ...

ယောက္ခမတွေက နှိမ်ထားမလား တုပူပင်နေခဲ့သည်။ ။

“တုအတွက်လည်း သိပ်စိတ်မပူနဲ့ နော်၊ မမအတွက်ပဲ ကြည့်ပါ ... ဒီ လောက်ထောက်ပံ့ထား ရင်ရပါပြီ”

“တု”

“ရှင်”

“မမကို ခွင့်လွှတ်တယ် မဟုတ်လားဟင်”

“ခွင့်မလွှတ်ချင်ပါဘူး ... တုက စိတ်ပူတာသိလား၊ သူဌေးအသိုင်းအ ဝိုင်းတွေက မမကိုနှိမ်ချ ဆက်ဆံကြမလားလို့ ပါ”

တုရယ် ...

မမကို သူတို့ တွေက ဘယ်လောက်ပဲနှိမ်ချဆက်ဆံကြပါစေ မမ အသ နားခံရမယ်လေ။

ရင်သွေးလေး ရှေ့ရေးပါ။

“တုကိုလည်း မမစိတ်ပူတယ်၊ တုက ဆတ်ဆတ်ထိမခံတဲ့ ကောင်မ လေးလေ ... နောက်ဆို အဲ ဒီလိုမလုပ်နဲ့ တော့နော်၊ ပညာရေးပဲ ကြိုး စားပါ ...”

တုလည်း မမကို ချစ်လည်း ချစ် သနားလည်း သနားသည်။ ။

ညီမအတွက် အမြဲတမ်း စိတ်ပူပင်ပြီး ထောက်ပံ့နေရှာတဲ့ အစ်မပါ။

ချစ်သူရှိတာတော့ တု မကန့်ကွက်လိုပေမယ့် ချမ်းသာသူဖြစ်၍ တု ကန့်ကွက်ခဲ့သည်။ ။

“မမ”

“ဟင်”

“တုအတွက် မပူပါနဲ့ နော် ... မမပဲ နေကောင်းအောင် ကြိုးစားပါ”

“အင်းပါ ...”

ညီအစ်မနှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဖက်ပြီးအားပေးရင်း ပုံက ဆုံးမနေရသည်။ ။

တုက ဆိုးသွမ်းပေတေသူတော့မဟုတ်။

နည်းနည်းလေးမှ အကျောမခံတတ်။

မာနလည်း ကြီးသည်။ ။

“မမကတော့ တုကို ပစ်ထားပါဘူး၊ စောင့်ရှောက်နေမှာ ပါ”

မောင်က ပြန်ရောက်လာသည်။ ။

တုအတွက် စားစရာတွေနှင့် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေ ဝယ်လာခဲ့၏။

ညီမလေးအတွက်တဲ့ တု မျက်နှာလေးပြီးပြီး အရောတဝင်စကားတွေပြောလာ၍ စိတ်အေးရ သည်။ ။

“တုအတွက် ဘာမှ မလိုအပ်ပါဘူး အစ်ကို ... ရပါပြီ၊ အရေးကြီးတာက မမကိုချစ်ပေးဖို့ ပျော် ရွှင်အောင်ထားပေးစေချင်ပါတယ်”

“စိတ်ချပါတု ... မင်းအစ်မကိုချစ်လို့ အရယူခဲ့တာပါ ... အစ်ကိုကတော့ ပျော်ရွှင်အောင်ထား ပေးမှာ ပါ”

“တု ကျေနပ်ပြီ ... တုကိုလည်း စိတ်ချပါ၊ မမပုံ စိတ်သောကရောက်

အောင် မလုပ်ပါဘူး”

“တုလေးက လိမ်မာပါတယ် မောင်ရယ် ... စာလည်း အရမ်းကြိုးစားတာလေ”

မမခင်ပွန်းက တုအတွက် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေ တော်တော်များများ ဝယ်ခဲ့ပေးသည်။

ရေခဲသေတ္တာရော အဝတ်လျှော်စက်ရောပဲ။

တု လက်မခံချင်ပေမယ့် မမက လက်ခံစေလိုနေသည်။

“တုလေးအတွက် လိုအပ်တယ်လေ၊ ကျောင်းစာတွေနဲ့ အိမ်မှုကိစ္စတွေ မလုပ်နဲ့ ၊ စာပဲကြိုးစား အင်ဂျင်နီယာဘွဲ့ရအောင်ကြိုးစားစမ်းပါ တုရယ်နော် ...”

“အင်းပါ”

“ညီမလေးအတွက် လိုအပ်တာတွေပြောပါ၊ အဖော်တစ်ယောက်လည်း ရှာပေးမယ် ... ဖုန်း လည်း ယူထားနော်”

“ဟင့်အင်း .. ကျွန်မ အဲဒီလောက်ကြီး မလိုအပ်ပါဘူး၊ ရပါပြီ အစ်ကို ...”

“ဘယ်ဟုတ်မလဲ ညီမလေးရယ် ... အစ်ကို့စေတနာကိုလက်ခံပေးပါ ၊ ညီမလေးနဲ့ အလွယ်တ ကူဆက်သွယ်လို့ ရအောင်လေ”

တု လက်ခံလိုက်ရသည်။

မမခင်ပွန်းက စေတနာနှင့်ပေးနေတာပဲ။

မမကလည်း လက်ခံခိုင်းသည်။

“လက်ခံလိုက်ပါကွယ် .. မမ စိတ်အေးအောင်ပါ”

ပုံကလည်း ညီမလေးကို အပြည့်အစုံ ထောက်ပံ့ပေးလိုသည်။ ။

သူမနောက်တစ်ခါဆိုတာ မမျှော်လင့်နိုင်ပေ။

မောင့်အမေက ဒီတစ်ခါ အပြင်ထွက်တာပင် မျက်နှာက မကြည်လင်

။

မသွားဖို့ တားနေသေးသည်။ ။

“မမကတော့ လောလောဆယ် ယောက္ခမရှေ့မှာ ခြေငြိမ်ပြရဦးမယ်
နော် ညီမလေး ... မမကို မျှော်မနေနဲ့ ဦး”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ... မမ အဆင်ပြေသလိုပဲနေပါနော်၊ ညီမလေးအတွက်
စိတ်ချပါ”

အစ်ကိုမောင်က မမအပေါ်ချစ်မြတ်နိုး အရေးပေးဂရုစိုက်ပုံရ၍ တု
လည်း စိတ်အေးသွားရ သည်။ ။

တုအတွက်က အရေးမကြီးပါဘူး။

မမခင်ပွန်း ချမ်းသာကြောင်း တုသတင်းကြားထား၍ စိတ်ပူနေခဲ့၏။

တုအတွက်ပါ ဝန်မလေးစေချင်ပေ။

“မမ ပြန်တော့မယ်နော် တုလေး ...”

“ဟုတ်ကဲ့”

“မင်းအစ်မအတွက် စိတ်ချနော် ... အစ်ကိုမောင် အားလုံးတာဝန်ယူ
ပါတယ်”

“တု စိတ်ချပါပြီ ... မမပုံက ရိုးအေးတယ်၊ ခံစားမှုလည်း ပြင်းတယ်
လေ၊ တုနဲ့ တော့ ဆန့်ကျင် ဘက်ပဲ”

မမပုံက သူမ သူငယ်ချင်းနုကိုလည်း ခေါ်ပြီးအပ်သည်။ ။

ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လည်း စောင့်ရှောက်ပေးဖို့ အပ်ပြီးမှ ပြန်သွား၏။

နုကိုယ်တိုင်ပင် မမပုံရဲ့ ကံကောင်းပုံကိုပြောလို့ မဆုံးဖြစ်နေသည်။ ။

“တု ... နင့်အစ်မတော့ အရမ်းကံကောင်းတယ်၊ နင်ထင်ထားသလိုမ ဟုတ်ပါဘူးဟဲ့”

“အင်းလေ ... တုကတော့ မမကိုပျော်ရွှင်စေချင်တယ်၊ တုအတွက် ဝန်မလေးစေချင်တာပါ”

“ဟဲ့ ကြည့်စမ်း .. နင်အရမ်းပြည့်စုံသွားပြီ၊ ဒါများ နင်က ကန့်ကွက်ချင်နေသေးတယ်”

“တုက စိတ်ပူလို့ ပါဟာ၊ သူဌေးအသိုင်းအဝိုင်းတွေထဲ မမပုံဝင်ဆွဲနိုင် ပါ့မလားလို့ ပါ”

“မမပုံရဲ့ ခင်ပွန်းက မဆိုးဘူးနော်တု ... ရုပ်လည်း ချောတယ် သန့်ပြီးခန့်နေတာပဲ”

“မမပုံကို နှိမ်ချဆက်ဆံလို့ ကတော့ ငါနဲ့ တွေ့သွားမယ် မှတ်ထား ... ”

“နင်ကလည်း ဒီလောက်ထောက်ပံ့နိုင်တာ၊ သူတို့ က သဘောထားပြ ညှိဝလို့ ပေါ့ဟဲ့”

“အင်းလေ ... တုကလည်း အခြေအနေကောင်းလို့ လက်ခံလိုက်တာ လေ၊ ငါ့အစ်မကို မတူမ တန် ဆက်ဆံလို့ ကတော့လား”

ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူတွေကလည်း တုကို အားမငယ်ဖို့ လိုအပ်တာရှိလျှင် အားမနာတမ်းအကူ ညီတောင်းဖို့ ပြောနေသည်။ ။

မမ အရှိန်နှင့် တုကို အရေးတယူရှိနေကြ၏။

တုကတော့ မြောက်မသွားပါဘူး။

မမပုံ ကံကောင်းတယ်ဆိုရင်ပဲ စိတ်အေးချမ်းရသည် ။

“အဒေါ်တို့ လည်း လာအိပ်ပေးရမလား တုလေး ...”

“နေပါစေ ... အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်နော်၊ နုလည်း ရှိပါတယ်”

ပတ်ဝန်းကျင်ကလူတွေ အချိန်အတော်ကြာအောင် စပ်စုပြီးမှ ပြန်သွားကြသည် ။

“တုရေ ... လူတွေကလည်း ပိုက်ဆံရှိလာတော့ အရေးတယူရှိလိုက်တာ၊ တို့တွေလည်း ပိုက် ဆံချမ်းသာတဲ့ သူပဲ ရွေးယူကြရအောင်”

မမပုံ တကယ်ပဲ ယောက်ျားအသိုင်းအဝိုင်းရဲ့ အရေးတယူဆက်ဆံမှုကို ခံယူနေရတာလား။

တုကတော့ မယုံချင်။

တုကို ထောက်ပံ့နိုင်ဖို့ မမပုံ အနစ်နာခံနေရတာမျိုးလည်း မဖြစ်စေချင်ပေ။

မမ ပျော်ရွှင်နေတာ ဟုတ်ပါ့မလား။

တုအစ်မကို နှိပ်စက်လို့ ကတော့ တစ်မျိုးတစ်ဆွေလုံးကို အမှုန့်ကြိတ်ပစ်မယ်။

လောလောဆယ်မှာ တော့ တုဘဝလေးက ပြည့်စုံပြီး စိုပြည်နေသည်

